

ТОШКЕНТДАГИ ҲОЛДУЗИ

№13

(6531)

28 апель, 1993 йил
ЧОРШАНБА
Нархи З сүм.

Ўзбекистон болалари ва ўсмирларининг газетаси

Бундан икки йил муқаддам (1989 йил, 4 февраль) "Ленин учқуни" газетасида Тошкентдаги 125-мактаб бир гурӯҳ ўқувчиларининг жумхуриятимиздаги юқори ташкилотлар — нашиётлар, полиграфия ва китоб савдоси шилари Давлат қўмитаси, Ўзбекистон Ёзувчилар, Архитекторлар, Рассомлар уюшмалари ҳамда Тошкент шаҳар ижроия қўмитаси диккатига "Алномиша ёдгорлик борми?" сарлавҳаси остида очиқ хати эълон қилинган эди.

ЛОКАЙДЛИК

Кўхлик, ёввойи кабутар тинчлик, осоиштилик рамзи эканлиги ҳаммамизга маълум. Одамлар баъзи жониворларнинг содиқлигига, айрим ажаб хизматларига миннатдорчилик билдиришиб, уларга ҳайкаллар ўрнатишганини ҳамма ҳам билавермаса керак.

Венгриянинг Боболка шаҳрида от заводи ҳовлисига алюминийдан улкан от ҳайкали тикланган. Ҳайкал пойдеворига "Содик жонивор дўстга" деган сўзлар ўйиб ёзилган. У айни вақтда жанг майдонларида ҳалок бўлган минглаб отлар хотирасига кўйилган ёдгорлик ҳамдир.

Эшак жониворнинг "тўшти ҳаром, меҳнати ҳалол" дейдилар. У не-не заҳматларни чекмайди. Бу, меҳнаткаш ҳайрон дехқончиликнинг бутун оғирлигини тортгани, кўтарганлиги учун Рим майдонларидан бирида эшакка ҳайкал ўрнатилган.

Вафодор итга ташаккур ўлароқ одамлар Ленинград, Париж, Токиода унга ҳайкал ўрнатишган. Париж ва Токиода бақага ҳам ҳайкал ўрнатилган. Эсингизда бўлса керак, бақанинг танасидан ажратиб олинган митти юрак неча вақтгача автоматик равишда уриб тураверган. Шундан "автоматизм" сўзи жорий этилган. Ундан ташқари бақа элекстронинг кашф этилишига ҳам сабаби бўлган. Илон эса мёдицина рамзи сифатида хизмат этади. Одамлар жониворларга багишлаб яна

бошқа мангу ёдгорликлар яратганилар. "Калила ва Димна", "Балиқчи ва олтин балиқ ҳақида эртак", "Жониворлар ҳақида масаллар" шулар жумласидандир.

Бундан икки йил муқаддам 1989 йил, 4 февраль "Ленин учқуни" газетасида Тошкентдаги 125-мактаб бир гурӯҳ ўқувчиларининг жумхуриятимиздаги юқори ташкилотлар — Нашриётлар, полиграфия ва китоб савдоси шилари Давлат қўмитаси, Ўзбекистон Ёзувчилар, Архитекторлар, Рассомлар уюшмалари ҳамда Тошкент ижроия қўмитаси диккатига "Алномиша ёдгорлик борми?" сарлавҳаси остида очиқ хати эълон қилинган.

Мен ҳам бу хатни ўқиб, ўқувчиларнинг эзгу-тилак, таклифларидан жуда хурсанд бўлгандим. Қанийди, Алномиша ҳайкал ўрнатилса? Ўз қаҳрамонимизни ўзимиз англаб етсан.

Алномиши — паҳлавон демақдир. Алномиши — ватанпарварлик, қаҳрамонлик, севги ва дўстлик, ростгўйлик ва тўғрилик рамзиdir, — дейилади ҳалқ оғзаки ижодида. Алномишдаги ана шу хислатлар ҳар биримизда мужассам бўлганида қандай яхши бўларди.

Ўрта мактабни тутатганимга 21 йил бўлди. Алномиши илк бор эшитганимдан, ўқиганимдан ҳозиргacha ўнинг руҳи билан

яшайман. Ўгилларимни, Алномишдай бўлиб етишишларини жуда орзу киламан, афсуски, ҳозирча бу оддий ҳавас, холос.

Китоблардаги — Бундега, Фарҳодга, Ҳошимжон Рўзига ҳамиша ҳамроҳман, уларни ҳаётда ахтардим, ахтаряпман (топдим ҳам), улардай бўлишга ҳаракат килдим, киляпман ҳам. Лекин ҳеч улардай бўла олмаяпман, нимадир ҳалақит беряпти менга. Балки соддалигимдир, балки ёлгон сўзларга ҳам тез ишонувчанлигимдир, балки...

Афсус, орадан шунча вақт ўтди... Негадир юкорида номлари зикр этилган ташкилотлар ҳамон жим. Ёки болаларнинг бу чиқишилари уларга ёқмадимикан?

Мен туманимиздаги бир неча мактабнинг кашшоф етакчилари билан суҳбатлашдим. Агар, Алномиша ҳайкал ўрнатиш хисоби очилса, улар биринчилардан бўлиб, маблаг ўтказишларини айтишди. Бу хайрли иш амалга ошса, жумхуриятимиз кашшофлари ҳам қараб туришмаса керак деб умид киламан.

Фикримни якунлар эканман, севимли адабимиз А. Қаҳхорнинг шу сатрлари хаёлимдан ўтди: "Туркистонда маданият тарихига онд бўлса, ўлган отнинг тақасини ҳам баҳмалга қадаб, осиб ўйнишар экан".

Тошкентдаги ТУСНАЗАРОВ, ўқитувчи. Фарғона вилояти, Фрунзе тумани.

ЭТИКДЎЗ ШОГИРДЛАРИ

Хўжабўстон қишлоғининг бир четида мўъажазигина дўконча бор. Ўзи кичик бўлса ҳам бутун қишлоқ аҳлиниш ҳожатини чиқарида. Бу дўкончанинг номи ҳам бор. "Толиб бобонинг дўкони" дейилса бас, ҳамма тушунади. Қизилтепа тумани аҳолига майший хизмат кўрсатиш бошқармасида 51 йилдан бери меҳнат қилиб, ҳамкишлоплари ҳурматига сазовор бўлуб келалтган уста Толиб бобо Ҳамроевнинг этикдўзлик дўкони бор. Толиб бобони дўконда хеч вакт ёлғиз учратмайсан. Нафакат мизозлар, балки кўпигина ҳамкишлоплари бу даргоҳда бир пиёла чой ичниб, Толиб бобонинг сұхбатини олишини хуш кўришади. Ёшлар эса бобо қасбини ўрганишига, у кишига муносиб шогирд бўлишига интилишади.

Бобони кўли гул уста, дейишганича бор. Чармдан тиккан турли ҳилдаги оёқ кий-имларини, хиром этик, маси ва калишларини кийтаган шоғирдларни олаб, "кўллари дард кўрмасин, илоё" деб ўйнишади беихтиер.

Толиб бобонинг ана бир ажойиб хислати бор. Ҳар кимни ҳам шоғирдлника оловермайди. Келажакда шу касбни эгаллашга астойдил бел бо глаган ёшларни бир-иккни синаб кўриб ташлаб олади. Уларга мактабда ўқиб ўрган ногларидан ҳунарнинг сир-синоатларини ҳеч эринмай ўргата боради. Ҳозиргача мактабда ўқиб ўрган ногларидан 15 нафардан зиёд шоғирдлари туман аҳолига майший хизмат кўрсатиш устахоналариди, ҳақиқиҳизматидан бўлиб келишмоқда.

Устанинг Сафар Мўмнинов, Анвар Норқулов, Нельмат Равшанов сингари шоғирдлари дўстлари оёқ кийимларини таъмирилаб, тикиб, ямаб берриб, ҳозирдан мактабдошлари ҳожатини чиқариб келишмоқда. Бу уларга яхшигина таъкиби ҳам бўлмоқда.

С. ЭГАМОВ.

Навоий вилояти, Қизилтепа туманидаги "Ўзбекистон" жамоа ҳўjalиги.

ҚўНҒИРОҚЛИ ҚЎЗИЧОҒИМ

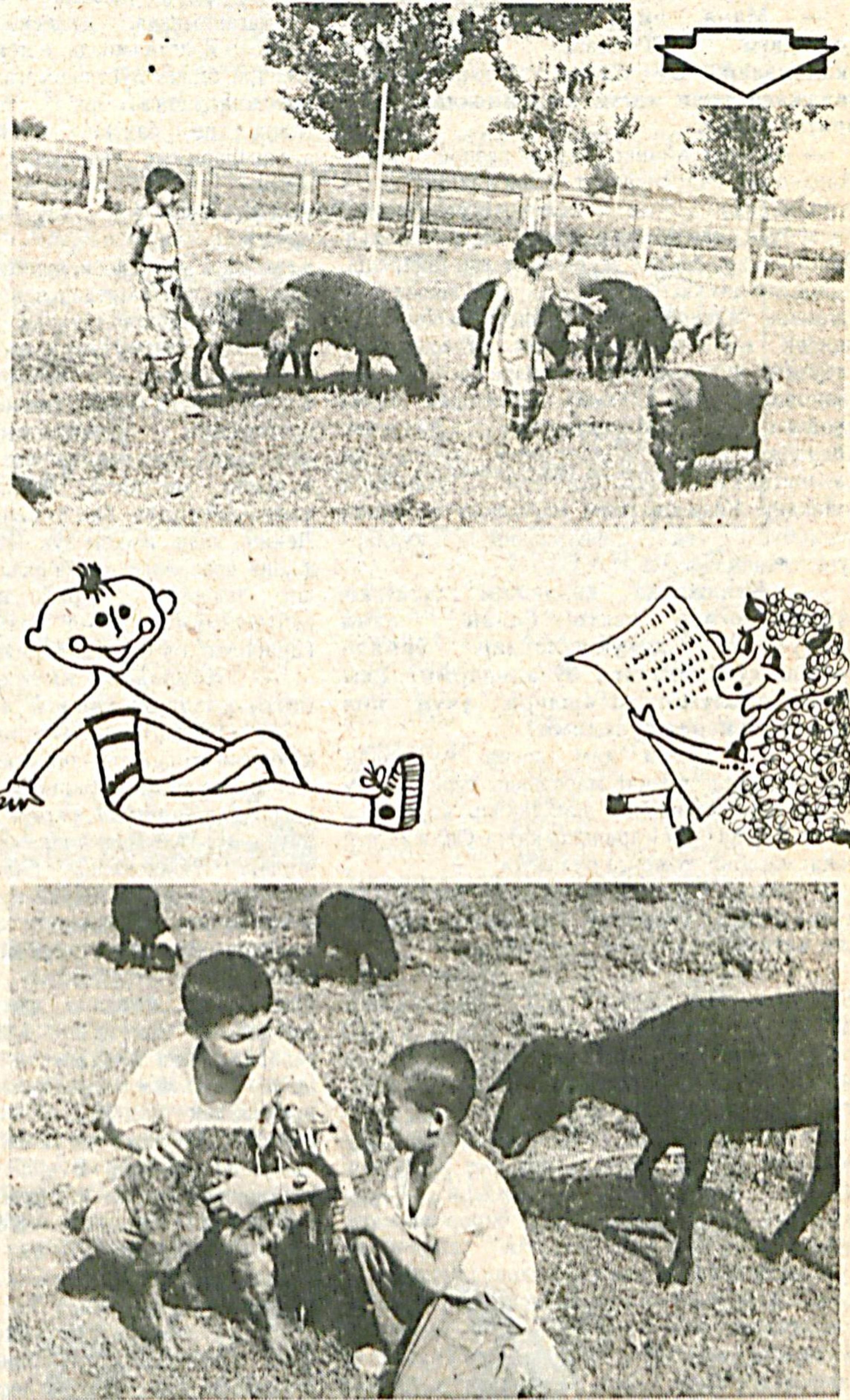
Баҳорнинг бошқа фаслларга нисбатан аллақандай фазилати, завқи бор, деймиз донм. Қандай завқлигигин ўйлаб кўрганмисиз? Ҳавонинг илиши, дараҳтларнинг жуда чиройли бўлиб гуллаши, ҳаммаёқнинг яшилникига бурканиши ва яна чиройли-чиройли қўзичоқларнинг пайдо бўлиши-да. Ола, қаша, қорагина бу ширинтойлар кўкламга ярашади. Шу сабаб дарсадан бўш вақтлари болалар уларни

етаклаб, кенгликларга, яйловларга чиқишиди. Оғзи кўкка етган қўй-қўзиларнинг яйрашганини кўриб, севиншиди, баҳордан завқ олишиди.

СУРАТЛАРДА: оиласа ёрдам сифатида қўй-қўзиларни боқаётган қизлар Тошкент вилояти, Қиброй туманидаги А. Икромов номли мактаб ўқувчилари Камола ва Нодира Қорабоева.

"Менинг қўзичоғимнинг қўнғироғи, ўзгача", деди Ёрқин дўсти Беҳзодга.

Р. АЛЬБЕКОВ суратга туширган.

Бу табиии ҳолга айланниши керак. Болаларни ўшлугиданоқ қобилиятларига қараб ташлаш ва алоҳида синифларга бўлниш, қизиқсан соҳалари бўйича эътибор билан ўқитни шарт ва зарур.

«ТАРАҚҚИЁТ — ЭРКИНЛИК ДЕМАК»

2-БЕТ

«Е бувимга ҳаммасини айтамикан?» ўйларди Сирож. «Йўқ, уйдагиларнинг айтсанг, баттар бўлади», деди-ку. Бувимга айтсанг, унинг ойини олдига борадилар. Кейинроқ у менинг маҳаллада тутуб олиб...

«ҚИММАТГА ТУШГАН ШОКОЛАД»

3-БЕТ

Бунақа гап-сўзлар кунда, кунора бўлавергач, Собир ака мана сенга деди-ю, иккита пойафзалининг пошиаси сийлгунча юриб, Нилюфар — набираси тутуб олиб...

«ТЕЛЕФОН»

4-БЕТ

— Табиийки, мактабни битираётган ҳар бир ўкувчи ўрта ва олий ўкув юртлари, жумладан, Тошкент хукуқшунослик коллежи ҳақида ҳам билишини истайди. Шу боис, Илхом ака, ўзингиз бошқараётган коллеж ҳақида озгина маълумот берсангиз.

— Бу билим даргохи илгари Тошкент хукуқшунослик техникими деб юритиларди. 1992 йилда эса у хукumat қарори билан коллежга айлантирилди. Айни пайтда Адлия вазирлиги қарамогига ўтказилди. Энди бу ерда тўлиқиз олий маълумотли юристлар тайёрланади. Илгари кундузги бўлимда ўйидиган ўкувчилар учун ўқиш муддати 2 йил

олий ва ўрта маълумотга эга бўлган мутахассислар доим ҳам ўз вазифаларини уddyalai olmadi. Misol учун шифокорлик олий юртларини битираён баъзи "эркатойлар" чаласоводлик билан беморларга тўғри касаллик ташхисини кўя олмай, даволаш усулини яхши билмай баъзан одамларнинг жонларига жабр ҳам кирадилар. Бу ҳаммамиз учун ҳам ўқингизсиз холдир...

Хукуқшунослик борасида ҳам айrim ноқобиғ мутахассислар кимларнингdir умрларига завол бўлишлари мумкин. Бу борада фикрингиз қандай?

— Тўғри шу пайтгacha баз қуруқ ракамлар ортидан кубдик. Когозларда сифат ҳақида кам гапидрек. Бирор ҳақиқий сифат ҳақида жиддий бosh қотирмадик. Диплом олинди. Кимлардир таянчи борлиги учун ишини топиб кетди. Лекин таъинчи бўлмагандар эса юзага чикмай

ТАРАҚКИЁТ — ЭРКИНЛИК ДЕМАК

**Тошкент хукуқшунослик коллежи директори
Илхом БЕКБЎЛАТОВ билан сұхбат**

колаверди. Назаримда диплом олган ҳар бир мутахассис чин маънодаги саъоди мутахассис бўлса, жамият ҳам шундай тушунчага мослашган бўлса, у ҳолда ҳаммага бирдек талаб кўйлади ва иқтидорли мутахассисларни юзага чиқади...

Чет элларда, ким бўлишдан қатъий назар бирдай талаб кўйлади. Талаб бажарилмадими, тамом, бундай талаба хеч каерда ўйий олмайди. Ҳаммамиз бирдай фарзандларимизга қайгурсак, сифат учун бирдай курашсак, демак жамият ўз-ўзидан согломашади. Биласизми, не учундир ҳозирги ёшларда лоқайдлик иллати бехад кучайган. Шунчаки, ҳавас билан ўқишига киради, шунчаки ҳавас билан илмгоҳларни битиришиди. Бир ерда доимий ишлашга бўйинлари ёр бермайди... Бунинг илдизи қаерга бориб тақалади?

Сабаблари қаерда? Балки, бу дуне кўрмаганимизда, дунёвий тараққиётдан бехабар қолганимизда, ишбилармон чет эл кишилари билан дўстлашмаганимиздадир. Балки ривожланишига эрк бермаганимиздадир. Мана, не бахти, мустақиллик, миллий анъаналаримиз, тарихимиз, тарихимиз тилимизга эрк бериши билан бирга фарзандларимизни чет элларга юбориш, у ердаги тажрибаларни ўрганишга чин маънодаги мутахассислар бўлиб етишишларига ҳам кенг имкониятлар яратиб берди. Демак, тараққиёт биринчи галда эркинлини талаб этади. Шунинг учун ҳозирда чет эллардаги хукуқшунослик билим юртлари билан алоқа боғлаш, боди-келди қилиш, ўзаро тажриба ортиришини режалаштирипмиз. Балки келажакда муаллимларимиз чет элларга бориб тажриби келишар, чет эллик ҳамкасларимиз бизга келишар... Орзу мўл. Лекин ҳали имкон ўй. Яъни демоқчиманки, Адлия вазирлиги шу борада бизни кўлласа ва чет элларга бориб тажриба ортириб кайтишимизга имкон яратса яхши бўларди. Иншоолло, бу борадаги ниятизмиз ушалар...

— Коллежга имтиҳон топширувчи югит-қизларга қандай имтиёзлар бор?

— Одатдагидек, эзгулик биринчи ўринга кўйилган ҳолда ота-оналари ўйқ ва қаровсиз қолган, шунингдек биринчи ва иккичи гурӯҳ ногиронларига тўла имтиёз яратилган. Бундай ўкувчилар албатта коллежда ўқиш хукуқига эгалар. Етотхоналар билан ҳам албатта таъминланадилар. Бошка кулайликлардан ҳам фойдаланиш ҳукуқларига эгадирлар. Бундан ташқари қўлларида ҳарбий хизмат жойдан тавсияномаси бўлган, яъни заҳирага бўшатилган аскарлар ҳам имтиёздан тўла фойдалана оладилар. Илгари бўлажак талабалар она тилидан "иншо" ёзардилар. Бу ёшлар учун ҳам, муаллимлар учун ҳам бир оз нокулайлик тутгидарди. Энди улар диктант ёзардилар. Бу режа масалани тез ва соҳамга ошириши мумкин. Бундан ташқари югит-қизларнинг намага кодирликлари яққол кўзга ташланади. Иёкинчи имтиҳон "Ўзбекистон тарixi"дан бўлади. Бу йил ҳақиқий билимли ўкувчилар учун яна бир имконият берилди. Шу йилнинг 25 мартадан 28 марта гача 9-10-II-синф ўкувчилари ўртасида хукуқшунослик фани бўйича Республика олимпиадаси ўтказилди. Бунда барча вилоятлардан кўплаб ўкувчилар қатнашди. Натижада тўртта ўкувчи коллежимизга имтиҳонсиз кириш хукукини кўлга киритдилар. Булар тошкентлик Юля Беседина, андженонлик Майрам Абдураимова, сурхондарёлик Одил Кобилов, шунингдек, самарқандлик Хушнур Максудловлардир.

— Биз мактабда ўқиган давримизда хукуқшунослик фанини ўтмаганимиз. Бу борада бирор бир маълумотга ҳам эга эмасдик. Ҳозир мактабларда маълум даражада хукуқшунослик фани ўтилишига қандай қарайсиз?

— Бу табиий ҳолга айланиши керак.

Болаларнинг ёшлигиданоқ қобилиятларига қараб танлаш ва алоҳида синфларга бўлиш, кизиккан соҳалари бўйича эътибор билан ўқитиш шарт ва зарур. Хукуқшуносликдан сабоқ олиб эса улар конунчиларни, ўз ҳақ-хукукларини англайдилар. Шундай килинган тақдирда ўкувчилар маълум тайёргарлик билан ўрта ва олий ўкув юртларига келадилар. Катта кийинчилклар олдида иложисиз қолмайдилар. Ҳозир ўкувчилар мактабларни битиришиди, сўнг қайси жойга ўқишига кирсан экан деб бosh котирадилар. Баъзи ҳолларда ўзлари севган соҳаларига киролмай қоладилар. Бу ҳали айттанимиздай ўкувчининг олдиндан тайёрланмаслик иншията кўрсинга ўқитмаслигимиз керак. Бунинг учун эса муаллимлар биринчи галда бosh қотиришлари зарур. Айни пайтда биз болаларимизнинг онги, руҳидаги маънавий, маданий ва эзгулик ту-

ЧЕТ ЭЛЛИК
ТЕНГДОШЛЯРИНГ
ХИЁТИДИЯН

Ўспириналар суди

АҚШда янги ҳамда қизиқарли бир дастур татбиқ этилмоқда. Унга кўра, енгил қонунбузарлик қилган ўспириналар ўз тенгқурлари томонидан судланиб, жазоланадилар.

Ўспириналар — тенгдошлари ичидаги ўз ҳаракатларидан, қилимишларидан масъул бўлганликларини фахмлашга қаратилган бу дастур дастлаб бундан ўн йил бурун Техас штатининг Одесса шаҳрида ишлаб чиқилган эди.

Бугунги кунда Америка бўйлаб Флорида, Калифорния сингари ўнта штатда бу дастур татбиқ этилмоқда.

Ўспириналар суди бosh судья назорати остида идора этилади, холос. Судья мудофаа адвокати ва ҳакамлар ҳайъати 13—19 ёшли болалардир.

Ўспириналарнинг алкогол ичимликлар ичидаги, кўча ҳаракати қонунига хилоф суръатда машина ҳайдаш каби енгил айблари бу судда муҳкамма қилинади.

Ўспириналардан ташкил топган ҳакамлар ҳайъати айборд ўспиринга қамоқ ёки жарима жазоси бера олмайди. Бироқ жамоа хизматларида ишлаш ёки узр сўраш учун буйруқ бера олади. Айборд ўспирин жазо муддатини тамомлагандан кейин қонунига хилоф қилган ҳаракатларининг хужжати унинг делосидан тамоман чиқариб ташланади.

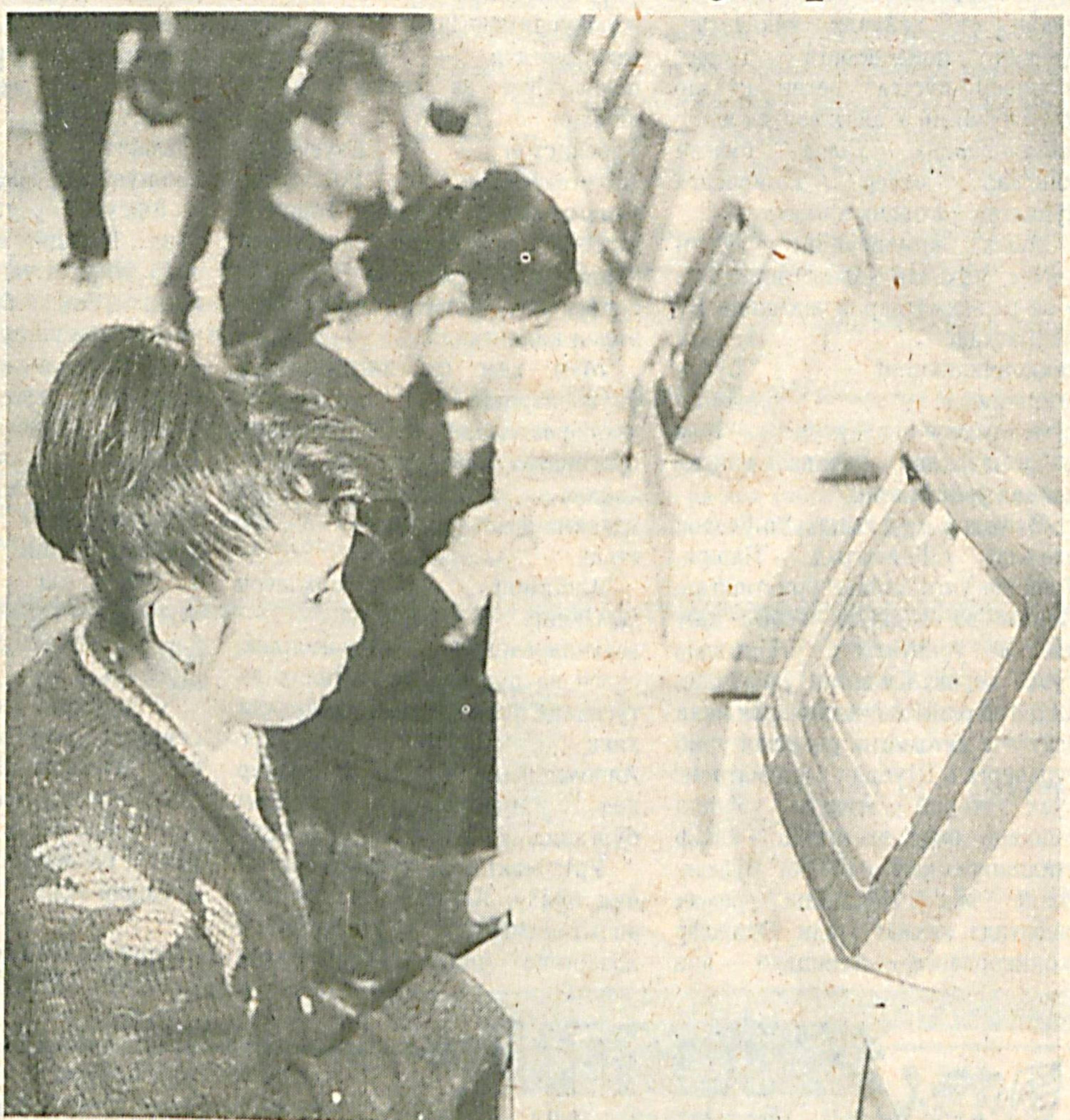
Фервард ўспириналар суди дастурининг ижроия раиси Лиңда Блэр хоним мисли кўрилмаган бу система кўп таъсирили бўлаётганлигини айтиб: "Бу дастур мактаб соатидан кейин қилинадиган фаолиятлар жумласидан бўлиб, клуб машгулотлари ва башка фолиятлар кабидир", — дейди.

Ўспириналар суди Калифорния штатининг Лос-Анжелос шаҳрида яъни келажакда телевидение орқали кўрсатилади.

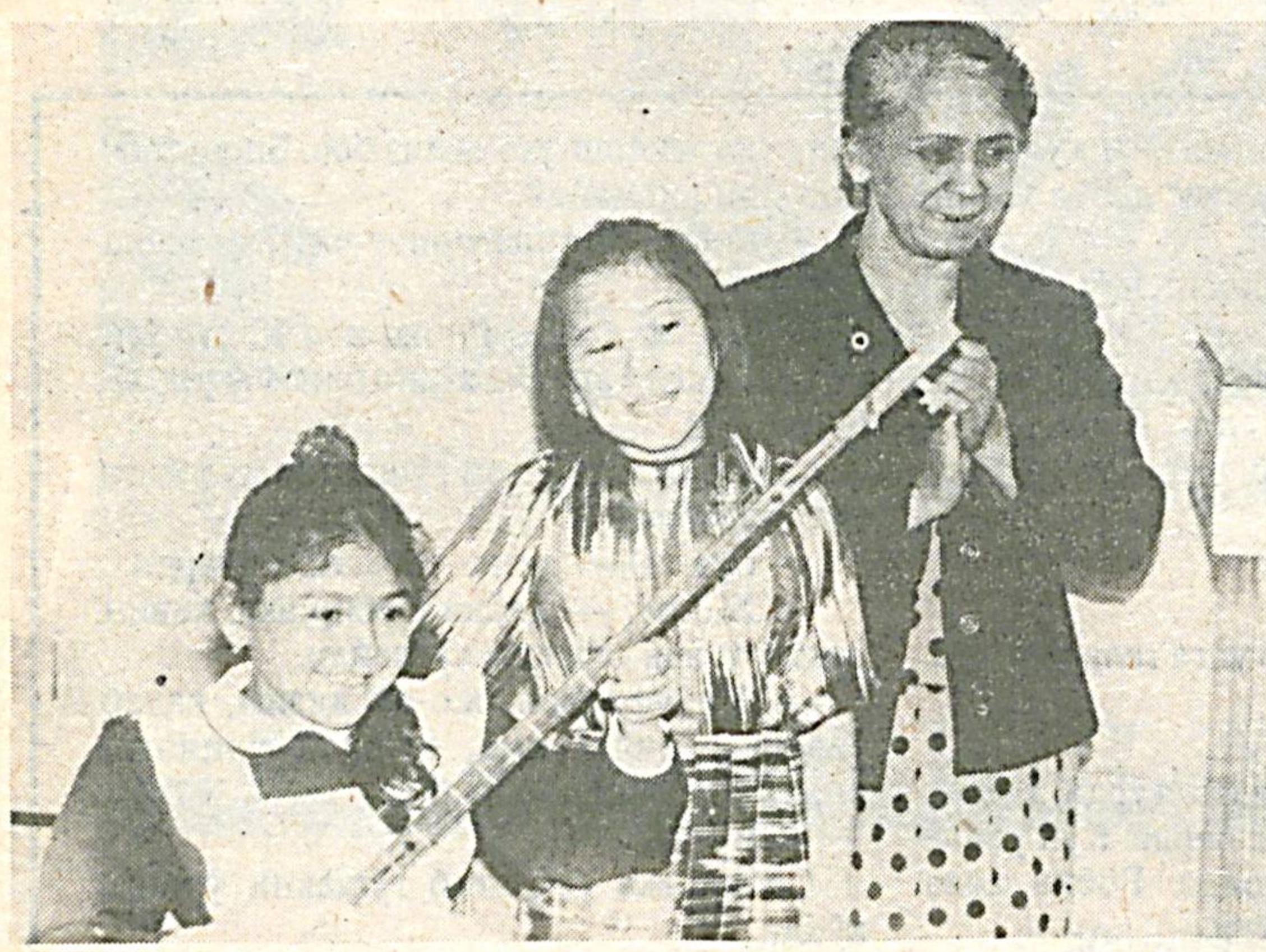
Лос-Анжелос ўспириналар судининг назоратчи судьси Хейм Корол: "Ўспириналар суди тарбиявий аҳамиятга эга бўлиб, бу дастур ёшларнинг турли жиноят содир этишлари олдин олиши мумкин", — дейди.

"САДО" ҳалқаро экспресс-ахборотидан.

«ЭКОСАН»НИНГ ТУХФАСИ

Тошкент шаҳар, Сирғали туманинадаги 305-мактаб экологик йўналишдаги мактаблардан бирини эканлигини яхши биласиз. Яъни, бу мактаб ҳаётидаги яна бир қувончли воқеа-садир бўлди. «ЭКОСАН» Республика экология ва саломатлик жамғармаси томонидан мактабга 13 та компютер совға қилиниб, маҳсус синф ташкил этилди.

«Алифбе»ни ёд олдик

Аввалин йилларда «Алифбе» байрамлари учинчи чорак бошларидан үтказиларди. Янги ўкув дастурлари бўйича таълим олаётган биринчи синф ўкувчилари эса бу байрамни шу йил тўртични чоракда үтказиши. Жумхуриятимизнинг деярли барча мактабларида бой тилимиз, халқимизнинг адабий ва бадиий бойликларини ўрганишга йўл очиб берувчи «Алифбе» дарслиги билан хайрлашиб байрамлари бўлиб үтди. Кизиқарли шеър ва кўшикларга бой, рақслар гулдастаси билан үтказилган ана шундай байрамлардан бири

яқинда Тошкент шаҳридаги 1-мактабнинг 1-“Б” синифида ҳам бўлиб үтди. Ўкувчилар синф раҳбарлари Зийнатхон оға Колонова раҳбарлигига «Алифбе» байрамига тайёрлаган дастурларини намойиш этдилар.

СУРАТЛАРДА: Зийнатхон оға ўз ўкувчилари билан байрамга тайёрлаган кўшикларини ижро этиш арафасида.

«Алифбе» байрами иштирокчилари.

Даврон АҲМАД
суратга туширган.

Сирожиддин уйқудан ўйгондии анча вақт ўрнидан тургиси келмай етди. Ҳозир туриб нонушта қиласди. Кейин ўйдагиларнинг ҳамаси ҳар қаёқка—ким ўкишга, ким ишга кетади. Ойиси ҳам уй юмушларини тутгадида, ишга кетади. Бувиси эса ошхонада гимирлади. Тўгри, кўчада ўртоқлар бор. Кунлар исиб, кўклам башлангандан буен дўстлари билан тўпланиб, ҳар хил ўйнилар ўйнашади. (Сирожиддин мактаб ёшига еттани йўқ). Лекин кечадан буен кўчага ҳам чиқиси йўқ. Чикса яна ўша Мурод ушлаб олади-да...

У эринчоқлик билан ўрнидан турди. Юз-қўлларини ювиб келиб, ҳувилаб ётган ҳовлига бир назар ташлади, сўнг бувиси тайёрлаб кўйган нонуштани ся бошлади. Кўп вақт ўтмай дарвозахонадан овоз эшилди: «Сирожиддин, Сирожиддин!»

Боланинг юраги увишиди: «Яна ўша Мурод!»

— Тузукроқ овқатланишга ҳам беришмайди, — деб койнингни эшилди бувисининг. — Ўзингдан катта болалар билан нима ўйни ўйнайсан-а?

«Е бувимга ҳаммасини айтамикан?» ўйларди Сирож. «Йўқ, ўйдагиларнинг айтсанг, баттар бўлади», деди-ку. Бувимга айтсан, унинг ойиси олдига борадилар. Кейин эса у мени маҳаллада тутуб олини...

Сирожининг фикри чувалашди. Истар-истамас ўрнидан туриб кўчага чиқиб кетар экан, бугун кечагидай зўрлик килмаса керак,

деган умид уни қамраб олди.

Аслида Сирожиддин маҳаллангир болалари билан жуда келишиб ўйнарди. Ҳар ким ўзи тенги болалар билан гурух-гурух бўлиб

КИММАТГА ТУШГАН ШОКОЛАД

оларди-да, ўз ёшига мос ўйинлар ўйнашарди. Лекин кейинги кунларда ўзидан ёши бир неча марта катта Мурод исмли бола негадир унинг ёнига кўп келадиган, Сирожни гапга тутиб, кўп вақт бирга бўлишга ҳаракат қиласди. Бўлиб қолди.

Унинг нияти ўтган кунингина маълум бўлди.

— Уйда онанг пулларини қаерга беркитадилар? — секин сўради Мурод. Сирож ҳозиржавоблик билан деди:

— Ишқопда, сочилар остида.

— Кўпми?

— Вуй, опамнинг пуллари кўп. М-у-у-ча, — қўлини очиб кўрсатди у.

— Ишқоплари кулфланадими?

— Иҳам,— бош силкади Сирож, кейин шоша-пиша қўшиб қўйди, — калитин кәрдалигини биламац.

Оласидан бесўроқ ҳеч қачон калитни олмаган, шкафни ҳам очмаган болакай ёнидаги киска-киска саволлар бериб, унинг сирларини билди олаётган Муроднинг дилида галамис фикрлар билмай, очиқ кўнгиллик билан ҳамма саволларга жавоб қайтарди.

Сирожининг фикри чувалашди. Истар-истамас ўрнидан туриб

Турсунпўлат Ҳолмуҳамедов... Бу ном сизга жуда таниш.

Сиз «Фунча» ойномаси саҳифаларида Турсунпўлат амакингиз чизган ажойиб суратларни мириқиб томоша қилгансиз.

Турсунпўлат амакингиз «Фунча»нинг бадиий муҳаррири, таҳрир ҳайъати аъзоси.

«Фунча» жажжи кичкитойларга мўлжалланган. Шунинг учун ҳам уни рангли суратларсиз тасаввур этиб бўлмайди. Кичкитойлар ойномани қўлга олган заҳоти биринчи галда суратларни қизиқиб томоша қилишади. Кейин шеър ва ҳикояларни ўқишиади.

Ойнома саҳифаларида сурат ва безакларининг миллий, қизиқарли, жонли ва ранг-бараң чиқишида, ёритилаётган матн руҳига мос бўлишида, уни тўлдиришида Турсунпўлат амакингизнинг хизматлари катта.

Турсунпўлат Ҳолмуҳамедов сиз болажонларнинг қизиқишиларнингизни, хатти-ҳаракатларнингизни, феъл-авторингизни жуда

етиша фаол қатнашган фидокорлардан бири ҳисобланадилар. Ойномага келгандарида ёш йигит

бўлсалар, бугун сочлари оқарган бобонгизга айланниб, ўттиз беш йилдан бери шу ойномада хизмат қилиб келмоқдадар. Ёшликнинг бутун қалб қўрини, бутун кўз нурини шу ойномага бағишишагандар.

«Фунча» ойномаси кўплаб танловларда қатнашди. Бадиий безаги учун қатор дипломлар билан тақдирланди. «Фунча»нинг довруғини оширишда бадиий муҳаррирнинг меҳнатлари каттадир.

Турсунпўлат ака ўзбекистонда хизмат кўрсатган журналист, ҳозиржавоб ижодкор. Долзарб мавзудаги мақолалари жумхурият ойнома ва рўзномаларида тез-тез босилиб турди. Унинг «Олмахон» номли китоби болаларга муносиб тортиқдир.

Болаларга бўлган меҳр-муҳаббат, одамларга қўлдан келгандча яхшилик қилиш, шогирдларга эътибор, санъатга ташналик Турсунпўлат акани сира тинч қўймайди. Юракдаги ғайрат, орзу ва армонлар уларни мактаб ва боғчаларга, ҳамкаслар даврасига бошлайди.

Биз ойномамиз жонкуяри, ўзбекистон ҳалқ маорифи аълочиси, болаларга бутун умрини бағишишаган Турсунпўлат акамизни 60 ёшлари билан қизғин қутлаб, уларга сиҳат-саломатлик тилаймиз.

Рауф ТОЛИБ,
«Фунча» ойномасининг масъул котиби.

БЎЛГАН ВОҚЕА

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ.
Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

— Йўқ, опам уришадилар.

— Бор, ўша пулдан олиб чиқ. Сирожиддин шундан кейин ҳам Муроднинг фикрини яхши англамади.

Нилуфар ҳали унда тугилмаган эди. Кўп қатори Собир аканинг уйига телефон сими тортишди. Собир аканинг бунака нарсаларга хуши йўқ. Тўгрисини айтганда иши тушмаган. Телефон деганини у ортиқча буюм деб билади. Нима килсин, Робия хола ҳоли-жонига қўймади.

— Сиз ҳам бундок одам бўлиб уйингизга телефон ўрнатсангиз-чи, — деб эрта-ю кеч мингирлайверди.

— Сабр қил, бўлиб қолар,— деди Собир ака. — Телефонга тушадиган ишинг ҳам топилиб қолар.

— Қачон?

Робия холанинг бу саволига Собир ака кулиб жавоб берди.

— Туянинг думи ерга текканди.

— Шундай юраверсангиз ҳали-вери туянинг думи ерга тегавермайди,— учирма қилди Робия хола.

Собир ака дўпписини олиб, кўлида бирпас айлантириб қайта кийди. У айтадиган сўзини йўқотганда доим шундай қиласди. Робия хола эса ундан жавоб кутди.

— Оббо, — дейди Собир ака. — Намунча телефонга ёпишиб қолдинг. Эрта-ю кеч шу сўз тилингдан тушмайди-я.

— Ана шунака,— деди Робия хола. — Жон койитгиниз келмайди. Сизга ўзлари келиб телефон керакми, дейишмаса керак демайсиз. Билиб қўйинг. Ҳозир ҳеч ким мана олинг, сизам қаторда борсиз демайди.

— Хўш, нима қиласай, қоғоз кўтариб идорама-идора юрайми? Менга телефон беринг деб. Ўзим унинг каердалигини билмасам.

Собир ака умри бино бўлиб ўзи айтмоқчи: тузукроқ идорани кўрмаганди.

— Юрмай нима қиласиз? Ҳукуматга меҳнатингизни ўтказиб қўйган бўлсангиз, — қисталанг қилди Робия хола.

— Ўша учун ҳам қарилек гаштини сурби юрибман-да, онаси.

— Қарилек гаштимиш. Сафдан чиқаришди денг. Бунинг барчаси бекор гап. Аслида ўринини бўшат, энди сен керак эмассан, дейишгани шу.

Собир аканинг юзи тундланди.

— Менга кара, — деди бирдан, — ҳозир ҳам бир йигитча кучим бор. Ҳадеб ерга ураверма. — Ўзим қарилек гаштини сурай дедим-да. Йўқса сира жавоб беришмасди. — Мўмин-қобил одамни кимнинг ишлатгиси келмайди. Бирор нарса талаб қиласа, сўрамаса. Мана кўраяпман меҳнат гаштини суратгандарни. Нима берсанг менга берасан тонг сахарлаб катталарнинг кулоқ миясини танг қилаётгандар озми.

— Уларнинг лойини бунака жойдан олишсан.

— Сизникини-чи, ўраданми?

— Ўйда михланиб ўтиргандан кўра ўша иш ҳам яхши экан.

— Адаси, — қулди Робия хола, — жахлингиз чиқмасину, амалийиз бўлганда асло қарилек гаштини сурмас эдингиз. Устолингиз йўқ эди. Кўна қолдингиз. Нознуз қилаверманг. Ҳозир борсангиз бирор “хуш келдинг” демайди.

— Тўхта, сенга шу телефон олиб берсан, кутуламанми?

— Ҳали кўп нарсага кераксиз, дадаси. Сизга доим кетмон даста билан тушуни тишини даркор. Телефон олсанг, ҳеч бўлмаса қудаларнинг билан гаплашиб турамиз.

— Эсингни йиг,—кўлини пахса қилди Собир ака, — телефон борди-келдинг пайини қирқади. Шусиз ҳам одамлар оқибатсиз бўлиб кетди. Девор-дармиён жигарлар кўл бериб қўришмайди.

Телефон орқали саломлашишади. Узоқни қўявер. Қудаларимиз билан яримта нон топсанг бўлиб еймиз деганимиз. Ҳудога шурк, кўл-оғегимиз бутун. Борди-келдини симга ортмайлик.

— Ҳа, — деди Робия хола, — сизда орият деган нарса борми?! Ён-верингизга қаранг. Биздан бошқа ҳамманикода телефон бор. Улардан нимамиз кам?

— Телефон товушини эшитмасанг қулогинг очилмайдими?

— Очилмайди.

Бунака гап-сўзлар кунда, кунора бўлавергач, Собир ака мана сенга деди-ю, иккита пойафзалининг пошнаси ейилгунча юриб, Нилуфарнинг — набираси тугилган куни уйига телефон ўрнатди.

Робия хола қувониб кетди.

— Мана, кўрдийми, — деди, — Нилуфар оёги қутлуг келди.

— Ҳа, — деди алам билан Собир ака, — юраверганимдан кейин раҳм қилишида, набирангнинг тугилишини у ердагилар туш кўрибдими.

пир бўлиб телефон қопқогини қулогига тутди. Узун-қисқа “дуд-дуд” деган товуш эшитилди.

— Туппа-тузук ишлайти. Одамлар бехабар бўлса нима қиласай?

Робия холанинг ҳафсаласи пир бўлиб ошхонага қараб кетди. Собир ака телевизорга тикилиб турган ўглини имлади.

— Ҳаҳон!

— Ҳа, дадажон!

— Бор, кўчага чишиб уйга телефон қиласан.

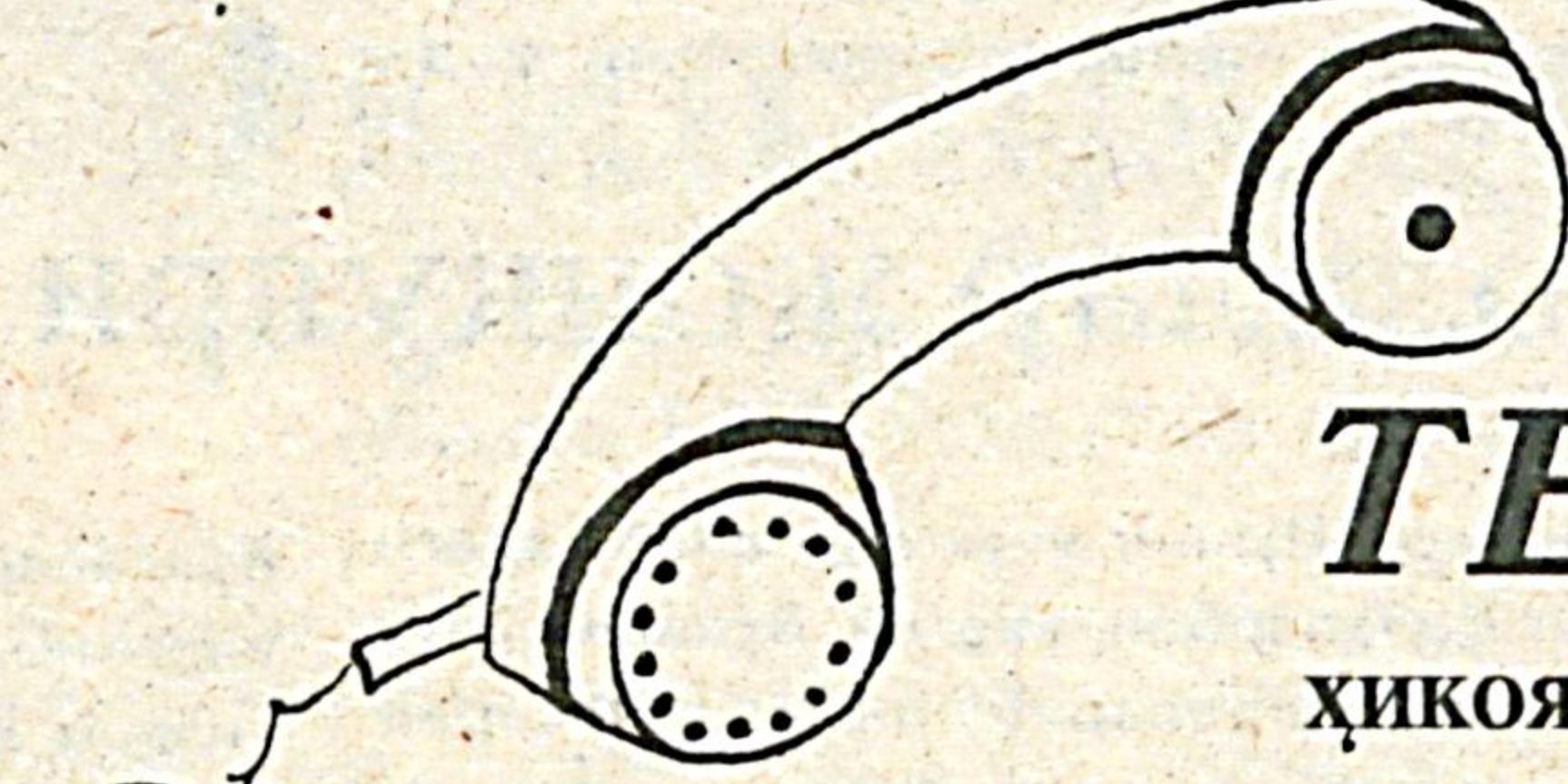
— Нимага?

— Кейин биласан.

Ҳаҳон эриниб ўрнидан турди. Собир ака ўглига уч-тўрт танга берди. Кўп ўтмай телефон жиринглаб қолди. Робия хола шошиб ошхонадан чиқди.

— Ишладими, дадаси? Ким телефон килаяти?

Сафар БАРНОЕВ

ТЕЛЕФОН

ХИКОЯ

Робия хола бу сўзларни деярли эшитмади. Корашои рўмолининг бир учини елкасига ташлаб, телефон ўрнатдик, зарур бўлса сим коқинглар, деб қўшиларникига кириб чиқди. Орадан иккиси кун ўтди. Бу телефон дегани миқ этмади.

Кўшилар ҳам одатдагидек эшик кўнгирогитумасини босиб, безовта килиб туришади. Хола тутаб кетди:

— Телефон борлигини билатуриб, кўнгироқни босишида. Сим қоқиб сўрашса, бирор жойлари камаядими?

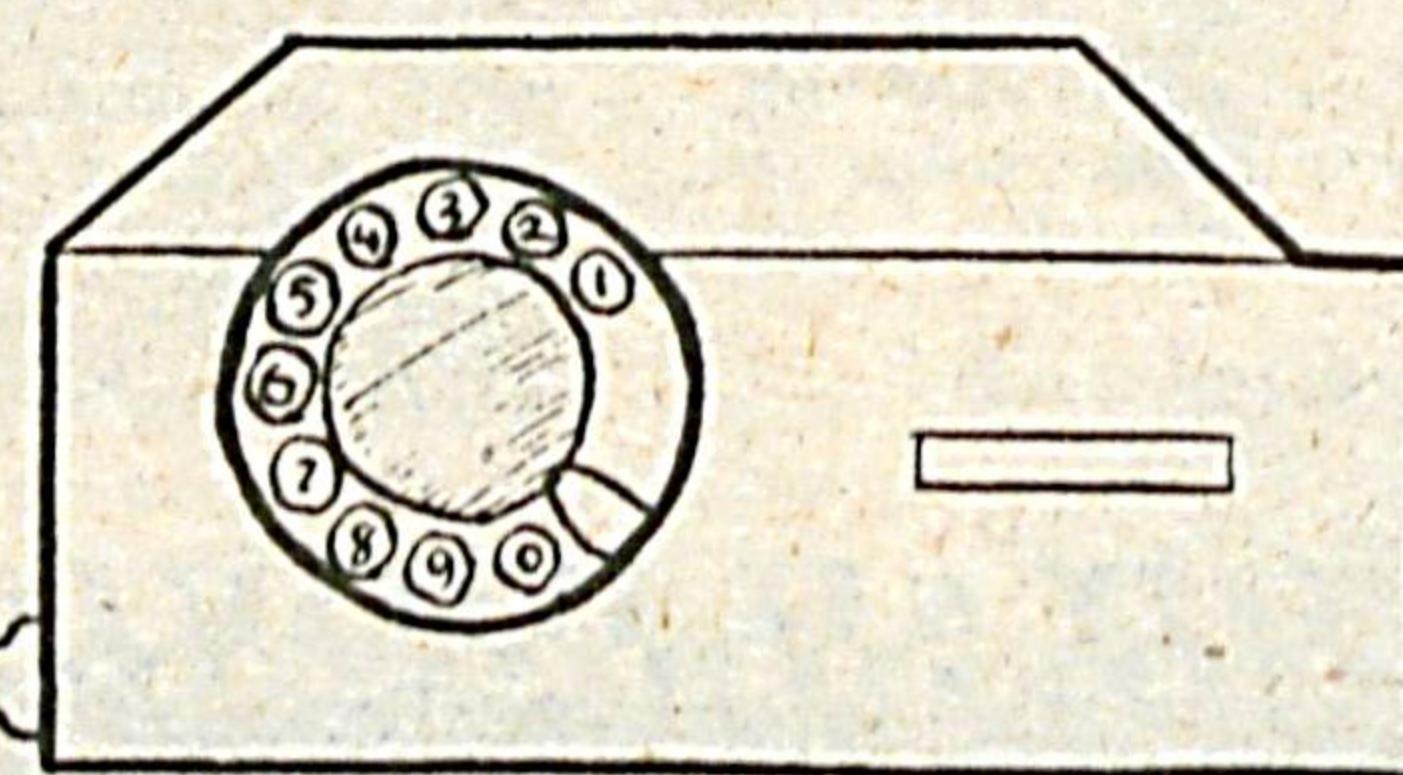
Собир ака пиқ этиб кулди. Хола энди қошиқка кўл чўзганди эшик кўнгироги кетмади.

— Ҳа, — деб ўрнидан турди хола. Бориб эшикни очди. Остона олдида қўшни кизча — Нодира кулиб турарди. У холага пиёланни узатди.

— Холажон, тузийздан беринг. Робия хола пиёла тўла тузни Нодирага қайтарар экан, астойдил тайинлади:

— Опаси, телефонимиз бор. Чик бўлсанг, сим қоқ. Уйда одам бор-йўқлигини билиб оласан. Беҳуда овора бўлмайсан.

Нодира тушундим деган маънода табассум қилиб, пастига тушив кетди. Робия хола дастурхон

атрофига қўнап экан. Собир акага арз қилди.

— Дадаси буниийиз нега миқ этмади. Телефон олдик деб у-буға айтмаганимидингиз?

— Кўни-қўшнига хабар бердинг, шекили.

— Кўшиларнинг эсида гап турармиди. Балки ишламайдиганини ўрнатиб кетгандир.

Собир ака хавотирга тушди. Ҳазил ўз йўлигаю, уламаган бўлса-я. Сим тортган йигитлар кўлига қарай-қарай, тумшайиб жўнашди. Бирор жойини ишкан қилиб кетишган бўлса-я. Собир ака ҳафсаласи

— Ким экан, дадаси?

— Қизинг, кейин Нилуфарнинг алло-алло деб чакириди.

— Вой боламдан айланиб кетай, эсономон эканми? Қачон келишар экан?

— Келишмас экан. “Энди телефон орқали гаплашиб турамиз” дейишиди.

— Вей, бу қанақа қилик?

Робия холанинг рангидан қони қочиб, телефонга қаради.

— Эртагаёқ набирамни кўргани ўзим бораман.

— Унда телефонни нимага олдик. Борди-келдига пул кетади. Бунга эса...

— Вой, пул одамдан азиз эканми?

— Телефон-чи?

Робия хола нима дейишини билмай қолди. Буни кўриб отабола кўз қисиб қолишиди. Эртаси, индини, кўйингки, токи Нилуфар тилга киргунча бу хол тақорланди. Бу орада бир неча бор кудасиники бориб келди. Хола бекорга безовталаған экан. Мана энди қулоги телефондан бўшамай қолди. Жиринглади дегунча ўйдаги мушук галати

миёвлаб, “уйқу берасанми-йўқми” дегандай тиришиб, сандикнинг орқасига ўтиб кетади. Телефон гўшагини тоҳ Собир ака, тоҳ Робия хола кўтаради.

— Алло!

— Бу-жон, — нариги томондан Нилуфарнинг ёқимли овози эштилади.

— Жони!

— Жони!

— Бухон!...

“Бухон”, “хон” деган сўзлар куни бўйи эштилади.

— Шу Нилуфарийиз сизга жа меҳрибон, — дейди Робия хола, — қаранг,

канча қариндош-урумиз бор. Бирортаси телефон кильмайди.

— Қолган набираларинг-чи? Ҳозирдан ажратма.

Собир ака билан Робия холанинг сўзи тугар-тугамас, яна жаранг-журунг бошлиди.

Собир ака телефон гўшагини қулогига тутур-тутмас:

— Бухон! — деган овоз эштилади.

— Жо-он, — дейди Собир ака, кейин эркалатувчи оҳандага сўзлайди.

— Нилуфархон, жо-он қизим, ҳадеб телефон килаверма, яхшиси ўрнингга кириб ёта қол.

— Бу-ужо-он. Собир ака тақ этиб гўшакни ўрнига кўяди.

— Шу набиранг жуда маҳмадона чиқди. Бола дегани ҳам телефонга шунча ўч бўладими. Эртао кеч жиринг-жиринга.

— Буважонини согинади-да. Собир ака Робия холага тикилди.

— Тўғри айтасан. Кўрмаганимга ҳам бир ойдан ошиди.

Собир ака шартта ўрнидан турди. Апилтапил кийинди.

— Каёққа?

— Каёққа бўларди. Нилуфарни кўриб келаман. Согинганидан “бухон” деб зорланади. Телефоннинг товушини эмас, боланинг товушини эштишиш керак.

Собир ака кўча бошига етар-етмас телефон боягида жиринглади. Робия хола гўшакни қулогига тутди.

— Алло!

— Бухон!

Робия хола жавоб қайтарди.

— Бухон сани кўргани тетти.

— Тетти, тетти, — Нилуфар бу сўзни қайта-қайта тақорлаб, телефондан узоклаши.

Робия хола “дудд, дудд” этаётган совук гўшакни кўлида ушлаганча жим тураверди.

— Акмал, айт-чи, сенингча нима яқин: Ойми ёки Африка?